SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 38. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 27, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 27-го ЛЮТОГО 1988 Ч. 38. РІК XCV.

[Філадель]фійська міська рада ухвалила резолюції з нагоди Тисячоліття

Філядельфія. (Володимир Яців). — Тут в залі Міської ради в четвер, 17-го лютого ц.р., відбулась зустріч членів Комітету Тисячоліття Християнства в Україні і української місцевої громади, з радними міста, на якій були відчитані резолюції ухвалені членами Міської ради, у зв'язку з відзначуванням Тисячоліття Християнства в Україні.

Президент міської ради Джозеф Е. Колман у своєму вступному слові сказав, що тисячолітня духова і культурна спадщина українців є важливим розділом в історії світу і є джерелом гордости українців.

Цю зустріч з радними міста, спонзорами резолюції і членами Міської ради, відкрив голова місцевого комітету проф. д-р Богдан Гнатюк, який передав ведення програмою д-рові Леонідові Рудницькому. Ведучий програмою представив делегацію комітету, о. протопресвітера Франка Істочина, о. шамбеляна Михайла Федоровича, д-ра Ричарда Ганусея, Володимира Василащука і інших членів делегації.

Проф. Л. Рудницький у своєму слові сказав, що цей історичний акт, що був доконаний тисяча років тому володарем Володимиром Великим, є надзвичайно важливим для українського народу. Через цей акт, український нарід вступив у зв'язки з цивілізованими народами світу, а християнська релігія стала тою силою, яка з'єднувала український нарід в його поході через тисячоліття.

Американці українського походження, які живуть у Філядельфії є вдячні сказав професор, радним цього міста „Братньої любови" за відмічення цього історичного акту, підкреслюючи при тому, що це є історична подія і данина для демократичної системи, в якій ми живемо. Він уважає, що цей вклад має певне значення і тому ми мусимо не тільки задержати в нашій пам'яті історичні факти з нашого минулого, але ми повинні вдержувати їх живими в наших традиціях, звичаях і в християнській ідентичності нашого народу, за які наші брати і сестри є суворо переслідувані там в Україні.

Опісля ведучий програмою попросив до слова о. Ф. Істочина, пароха катедрального храму Української Православної Церкви, який у своєму слові сказав про значення цього акту хрищення Руси-України в житті українського народу на протязі тисяча років. Відповідне слово з нагоди ухвалення резолюції у зв'язку з відзначуванням Тисячоліття Християнства в Україні сказав також парох катедрального храму Української Католицької Церкви о. М. Федорович. Він згадав про нищення українських церков, про ув'язнення і знищення українських єпископів, священиків, членів монаших чинів, і переслідування та нищення українського Божого люду диявольською імперською державою.

Програму цієї зустрічі закінчив проф. Б. Гнатюк словом подяки членам Міської Ради за відзначення цього історичного акту своєю резолюцією і врученням подарунку (англійське видання „Українські ікони") голові Міської ради Дж. Е. Колеманові від української філядельфійської громади.

У Вірменії і Естонії далі продовжуються демонстрації

Москва. — Кореспондент агентства Ассошіейтед Пресс інформує, що Політбюро Центрального Комітету КПСС, вислухавши інформації першого секретаря Вірменської комуністичної партії Карена Демірчяна, який перед тим виступав на телевізії і закликав демонстрантів до спокою, вирішило найменувати вірменина на пост першого секретаря автономної області Нагірний Карабах, надіючись, що таке потягнення заспокоїть хвилю масових демонстрацій, у яких, як інформують закордонні кореспонденти, брало участь біля 200,000 осіб.

Совєтський центральний уряду, тобто Рада Міністрів СССР, наказала демонстрантам розійтись по домах обіцяючи, що усі їхні вимоги будуть розглянені на рекомендацію місцевих урядових і партійних керівників. Покищо не назначено дня нарад для обговорення справи злуки з Вірменією Нагірного Карабаха і можна сумніватись чи така злука наступить. Однак політичні спостерігачі і акредитовані в СССР кореспонденти кажуть, що Міхаіл Ґорбачов, генеральний секретар ЦК КПСС, вже раніше пропонував відбути окремий пленум Центрального Комітету для обговорення справ і проблем в поодиноких республіках. Цю пропозицію Політбюро може тепер використати у зв'язку із заворушеннями не тільки в Єревані, але також в Балтицьких республіках, Казахстані, незадоволення з русифікаційного процесу в Україні та інших республіках.

Для прикладу кореспонденти подають, що в Естонії відбулась у середу, 24-го лютого ц.р., демонстрація з участю понад 3,000 осіб для відзначення 70-річчя дня державної незалежности. Згідно з інформаціями з дисидентських джерел демонстранти викрикували гасла: „Росіяни, забирайтеся на свою землю!", „Ми хочемо свободи!", „Свобода для всіх!" та інші. Якщо понад 100 народів і національностей підуть шляхом балтицьких народів, вірменів і грузинів, — кажуть спостерігачі — то центральний уряд в Москві матиме чималу проблему до розв'язання, хіба у Кремлі відбудеться переворот і до голосу прийдуть російські шовіністи типу Ліґачова, які втоплять в крові чергове змагання за свободу поневолених Москвою народів, а західні політики типу Джорджа Шулца спокійно приглядатимуться до совєтського тоталітарного спектаклю і мріятимуть про співпрацю, торгівлю, культурний обмін, роззброєння, тощо.

Совєтське пресове агентство ТАСС заявило, що партійні лідери приймуть усі міри, щоб довести до спокою в Єревані, а представники міністерства закордонних справ СССР Ґеннадій Ґерасімов, признавшись до масових демонстрацій, заявив, що йому не відомо скільки осіб брало участь в цій демонстрації. Скріплені відділи міліції стояли на поготові, але не розганяли демонстрантів, а агенти КҐБ фотографували учасників для пізнішого „використання" фотоматеріялу.

Дж. Шулц закликав до перемир'я

Єрусалим, Ізраїль. — У четвер, 25-го лютого, почалася п'ятиденна візита державного секретаря ЗСА Джорджа Шулца на Близький Схід. Виступаючи на міжнародному летовищі ім. Бен Ґуріона в Тель Авіві, Дж. Шулц закликав ізраїльтян почати переговори з арабськими державами, щоб вирішити проблеми окупованих територій, на яких від 8-го грудня тривають кровопролитні заворушення. Згідно з даними ООН, за цей час там загинуло 65 палестинців, а понад 300 були побиті і поранені.

Як заявив Шулц, головною причиною заворушень стала ізраїльська окупація району Гази і Західнього берега ріки Йордан, захоплених в арабів під час шестиденної війни 21 рік тому. Шулц, однак, зауважив, що руку до заворушень приклали і якісь внутрішні сили, про які згадав і президент Роналд Реґен під час своєї недавньої пресової конференції.

За словами державного секретаря, Вашінґтон вважає, що рішення проблеми повинно базуватися на резолюціях Ради Безпеки ООН, прийнятих у 1967 і 1973 роках, які передбачають, що Ізраїль покине окуповані території взамін на офіційне визнання арабами жидівської держави. В той же час Шулц знов відкинув совєтську пропозицію про скликання міжнародної конференції у справах Близького Сходу, на якій Москва відігравала б одну з головних ролей. Державний секретар сказав, що мало надій на те, щоб така конференція принесла бажані результати.

На летовищі Шулца зустрічали ізраїльський міністер закордонних справ Шімон Перез. Крім нього державний секретар зустрівся в Ізраїлі з прем'єр-міністром Їцаком Шаміром, президентом країни Хаїмом Герцоґом та групою совєтських еміґрантів. В суботу він вилітає в Йорданію для переговорів з прем'єр-міністром Заїдом Ріфатом, а потім зробить зупинку в Дамаску, де зустрінеться з сирійським президентом Гафезом Асадом.

Президент Панами домагається уступлення М. Норієґи

Вашінґтон. — Офіційні представники Білого Дому і Державного департаменту повідомили кореспондентів, що президент Панами Ерік Артуро Деваллє поставив вимогу про уступлення з посту голови генерального штабу армії ген. Мануеля Антоніо Норієґи, тамошнього фактичного диктатора, який, іґноруючи цивільну владу президента і парляменту, запровадив у Панамі диктатуру військової хунти, заанґажувавшись сам особисто у торгівлю наркотиками на велику скалю з допомогою кубинського диктатора Фіделя Кастра. До спілки з ним обидва ненависники державної демократичної системи у З'єднаних Стейтах Америки, перекидали на територію ЗСА тонни кокаїни та інших наркотиків, на більйони долярів.

У записаній у Вашінґтоні телевізійній передачі з Панами виразно говориться, що президент тієї маленької але важливої з огляду на панамський канал держави, поставив у парляменті вимогу про уступлення Норієґи, але багато політичних спостерігачів, там у Панамі і тут у ЗСА, переконані, що Норієґа не уступить добровільно і з цього приводу у Панамі може розпочатися між цивільним урядом і військовою хунтою змаг за владу. У великій мірі залежатиме від того, яке становище в цій справі займе Адміністрація президента Роналда Реґена.

Як відомо, на території Панами стаціонує понад 10,000 американського війська, згідно з договором підписаним в 1977 році і у випадку громадянської війни, чи провокації військової хунти, потихо підтриманої кубинськими авантюрниками, ці й інші американські військові частини, які перебувають в районі Карибського моря можуть відіграти рішаючу ролю в обороні демократії і леґально обраного цивільного уряду.

Покищо немає познак про американську заанґажованість, але Департамент оборони ЗСА, тобто Пентаґон, уважно придивляється до розвитку подій у сусідній державі, а Державний департамент заповів дипломатичну покищо допомогу у розв'язці цього скомплікованого питання. В кожному разі Білий Дім підтримав вимогу президента Панами про уступлення Норієґи кажучи, що ЗСА завжди підтримували конституційну форму демократичноого правління і гостро виступали проти всяких диктатур, лівого чи правого напрямку.

Коли це число газети йшло вже до друку, радіостанції і кореспонденти повідомили з Панами, що ген. М. Норієґа, застосовуючи погрозу у парляменті, домігся осунення обраного вільними голосами президента Деваллє, а на його місце він (Норієґа) запропонував іншу особу, яка сприяє політиці військової хунти. Також повідомляють, що нюйоркський сенатор Алфонс Д'Амато поставив вимогу вислати до Панами більші військові частини і силою осунути диктатора Норієґу.

Демократи запропонували свій плян допомоги партизанам в Нікараґуа

Вашінґтон. — У вівторок, 23-го лютого ц.р., лідери демократичної більшости в Палаті Репрезентантів запропонували свій плян невійськової допомоги нікараґуанським борцям за свободу.

Як відомо, 3-го лютого пропозиція президента Роналда Реґена про виділення антисандіністам 36 мільйонів долярів, лише незначна частина яких призначалася на придбання зброї, була заблокована демократами в Палаті Репрезентантів.

Під час обговорення спікер Палати Репрезентантів конгресмен Джим Райт, бажаючи заручитися підтримкою консерватистів у власній партії, пообіцяв розробити альтернативний плян. Подана пропозиція передбачає виділення партизанам 25 міл. дол. терміном на чотири місяці. Згідно з законом, будь-яка воєнна допомога, включаючи доставу вже закупленої зброї, повинна бути припинена від 29-го лютого.

Повідомляючи про новий плян, ліберальний конгресмен Дейвид Боніор заявив, що безпосередня допомога партизанам оцінюється в 14.8 міл. дол., при чому половина цієї суми піде на транспортні видатки. Як окрему виплату, індіяни нікараґуанського племені міскіто дістануть 1.2 міл. дол., що коло 9 міл. дол. будуть перераховані на спеціяльне конто допомоги дітям в Нікараґуа, які постраждали від наслідків громадянської війни.

Вперше за всю історію американської допомоги партизанам, закуплені продукти, медикаменти і одяг будуть доставлені не через налагоджені канали Сі-Ай-Ей, а через Департамент оборони. Цього вимагають лібералі в Палаті.

У пропозиції демократів підкреслюється, що приблизно до червня комісія Палати в справах розвідки повинна подати свої пропозиції щодо виконання умов мирного договору, підписаного у Ґватемалі п'ятьма президентами центральноамериканських країн. Якщо вияснитья, що умови порушує сандіністський режим, Конгрес знову приступить до обговорення справи про дальше надання партизанам воєнної допомоги.

Влаштовують імпрезу на підтримку школи

Нюарк, Н. Дж. (О.Юрчук). — В суботу, 5-го березня, ц.р., Кружок Матерей при українській католицькій школі св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. влаштовуватиме ліцитацію мистецьких творів.

Ця імпреза на зібрання фондів на школу відбудеться у формі товариського вечора, під час якого авкціонер ставитиме на продаж твори видатних українських мистців, як також і вироби народного мистецтва. Ліцитація відбудеться о годині 7:30 вечора в руханковій залі школи св. Івана Хрестителя, при 762 Сенфорд аве. в Нюарку. Вступ 3 дол. від особи, який включає перекуску.

Всі твори подарували українські мистці на заклик учнів. Весь дохід з ліцитації призначений на потреби школи і кожний закуп буде звільнений від податку.

Р. Татарський перевибраний на голову Округи УНС в Дітройті

Дітройт (В. Папіж). — Неділя, 31-го січня 1988 року, позначилася для союзової громади округи Дітройту особливістю. Тоді в новонабутій домівці СУА відбулися Загальні збори Окружного Комітету Відділів УНС в Дітройті.

Голова Окружного Комітету Роман Татарський, відкриваючи наради, привітав присутніх представників відділів та гостей, зокрема відпоручника Головної Екзекутиви УНС Володимира Сохана, головного секретая і попросив Верифікаційну комісію до звідомлення. Звіт зложив Григорій Корбяк, заявляючи, що на залі є 36 делеґатів, що репрезентують дев'ять приналежних до Округи відділів та кількоро гостей. Делеґати визнали правосильність зборів. Після узгіднення порядку нарад вибрано Президію зборів у складі: д-р Олександер Серафин, предсідник, Стефанія Федик, заступник, Роман Лазарчук, секретар, а на почесних членів запрошено В. Сохана та почесного члена Округи Михайла Бабія. Після вшанування покійних, що померли в часі каденції, розпочато ділову частину нарад.

З повною прецизністю написаний протокол з попередніх зборів покійним вже Стефаном Зубалем відчитав секретар Р. Лазарчук. Протокол віддзеркалював дворічну працю Управи Округи, в тому й Конвенцію 1986 року. Його прийнято з признанням для св. п. С. Зубаля.

Звітування з діяльности Управи за минулорічну каденцію розпочав Р. Татарський. В короткому, але вичерпному звіті він накреслив цілість діяльности Окружного Комітету. А вона була доволі жвава та багатогранна. Хронологічним порядком вказав на важливіші події, а саме: 11-го квітня 1987 за почином Округи відбулася доповідь визначного історика проф. Тараса Гунчака, який об'єктивно з'ясував українсько-жидівські відносини в минулому та сучасному, а також говорив про потребу та завдання Дослідно-Документаційного Центру. У висліді нарад зорганізовано Відділ того центру в Дітройті, який очолила член Управи мгр Рома Дигдало. В травні заходи голови увінчалися успіхом, бо 32 студентам українознавчих шкіл приділено стипендії на 5,300 дол. Увесь час і при кожній нагоді з боку Управи проводилися акції в напрямі приєднування нових членів до

(Продовження на ст. 3)

Афіша Тисячоліття буде розвішена по цілій Америці

Ню Йорк. — Як інформує член Метрополітального Комітету Тисячоліття Християнства в Україні Варка Бачинська, поширення афіші („біллборду") про 1000-річчя Християнства завершилося продажем 318 таблиць. Вони будуть, як пляновано, розвішені по всіх усюдах ЗСА впродовж цілого місяця квітня. Конкретно, таблиці будуть у всіх стейтах ЗСА, за вийнятком Гаваїв, і вістка про цю велику річницю, пошириться серед американського населення. Де точно будуть ці афіші розвішені повідомить комітет фірма, яка цим займається і в руках якої лежить технічне виконання того завдання.

Із замовлених та проданих318 таблиць, 25 закупив Метрополітальний Комітет 1000-річчя Хрищення України, щоб в цей спосіб доставити до тих, стейтів, в яких не найшовся ніхто, щоб про це подбав. Метрополітальний комітет надіється знайти спонзорів, на цих 25 афіш, і тому усі датки на ту ціль можна висилати на адресу: N.Y., Milleniym Committee, Attn: Mrs. B. Bachyncky, 108 Second ave., N. Y. 10003.

Ціна одної афіші виносить 250 дол., а чеки виписувати на „Selfreliance" Acct. 14095-00.

В. Бачинська інформує, що прикладом громадської настанови до цієї важливої справи є інж. Тарас Козбур з Каліфорнії, який сам один постарався про спонзорів для 17 таблиць. Інж. Т. Козбур є відомим громадським активістом з Каліфорнії, головою Ювілейного Комітету 1000-річчя Християнства в Україні у Лос Анджелесі. Він як архітект був творцем пропам'ятної плити і напису на пам'ятнику жертвам Великого голоду, що його відслонення відбулося торжественно у престижевому парку „Лос Анджелес Кавнті Молл" в 1986 році. Він був теж душею цього задуму як голова комітету і перевів його з повним успіхом у життя. За його проєктом побудовано також Український Католицький Парохіяльний Осередок в Лос Анджелесі.

За стейтами таблиці закуплено: Арізона — 7, Каліфорнія — 21, Кольорадо — 1, Коннектикат — 12, Делавер — 2, Фльорида — 12, Джорджія — 1, Іллиной — 15, Індіяна — 1, Мариленд — 3, Массачусетс — 3, Мишиген — 4, Міннесота — 2, Мізурі — 1, Місісіпі — 2, Ню Джерзі — 49, Ню Йорк — 88, Огайо — 24, Пенсильванія — 23, Ровд Айленд — 1, Тексас — 5, Вірджінія — 4, Вашінґтон, Д.К. — 5, Вашінґтон — 5, Висконсин — 2.

У світі

КОЛИШНІЙ СЕКРЕТАР Департаменту оборони ЗСА Каспар Вайнберґер відібрав в Лондоні признану йому грамоту лицаря Великобританії надану йому з наказу британської королеви Єлисавети II за особливі заслуги з ділянки скріплення оборони західніх демократичних країн, в тому числі Великобританії, члена Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). У вівторок, 23-го лютого ц.р., у Лондоні відбулась спеціяльна церемонія введення Вайнберґера в лицарі Великобританії. Йому вручили лицарський хрест і відповідну відзнаку британської імперії.

ПРЕДСТАВНИК ШІЇТСЬКОЇ міліції „Амаль" в Ливнаі, який не бажав бути названим заявив західнім кореспондентам, що згадана міліція затримала і арештувала 42 члени проіранської партії „Хезболла". Трьох із згаданої групи призналися, що вони брали участь у захопленні американського полковника Вілліямса Ґіґґінса, а інша трійка слідкувала за полковником від якогось часу і збирала про нього потрібні інформації. Заарештовані однак нічого не могли, або не хотіли сказати, де тепер перебуває В. Ґіґґенс і хто властиво доручив їм виконати акт захоплення. Як виглядає операція захоплення була опрацьована дуже докладно і в ній брали участь сім груп, які не знали одна про одну. Вміжчасі представники мирового корпусу ООН у Ливані нав'язали зв'язок з іранським урядом, Сирією і Палестинською Визвольною Організацією, надіючись, що вони допоможуть їм віднайти полк. В. Ґіґґінса.

В ІНТЕРВ'Ю З КОРЕСПОНДЕНТОМ американської газети „Ю.С. Ей Тудей" кубинський диктатор Фідель Кастро катеґорично заперечив поголоски, що на Кубі вже є частина совєтських нуклеарних ракет середнього засягу, а для більшої кількости ракет приготовляється місце, тобто будуються тунелі під скалистою горою біля військового летовища недалеко від Гавани. Один з кандидатів на президента ЗСА Пет Робертсон недавно заявив, що на Кубі вже заінстальовано 25 совєтських ракет СС—4 і СС—5 з атомовими головками. Кастро заявив, що на Кубі немає ані одної нуклеарної ракети, а поголоски про совєтські ракети назвав „брехнею".

В Америці

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ заявив, що запротестує перед урядом Панами за понад двогодинну затримку 28-ох американських вояків у понеділок, 22-го лютого ц.р. Вояки були затримані поліцією Панами за мнимі різнородні переступлення законів автомобільного руху, включно з тим, що вони нібито були у військовому однострої поза дозволеною зоною. Формально оскарження не було і всіх звільнено. Не зважаючи на те, Державний департамент свій протест внесе.

ОПУБЛІКОВАНИЙ ЗВІТ Федеральної комісії для поліпшення публічних шляхів стверджує дуже поганий стан майже напів зруйнованих доріг, мостів, рейок та підземних тунелів в країні. Там сказано і підкреслено факт, що якщо негайно не вкладеться велику кількість гроша і праці для направ, то в дуже короткому часі це позначиться на економіці країни. Комісія пропонує вклад біля 90 біл. дол. в найскорішому часі.

ЗГІДНО ЗА ЗАЯВОЮ Комісії етики Палати Реперезентантів і з огляду на це, що конгресмен Маріо Біяджі з Бронксу вніс відклик щодо його засудження, рішено тимчасово відкликати його усунення з Конгресу.

ПІСЛЯ ТРЬОХ РОКІВ економічного застою західні стейти ЗСА починають відчувати економічне відродження. Виявляється, що це відродження прийшло завдяки упадкові доляра, за кордоном, що й зрушило експортування дерева, мінералів, скотини тощо. Найбільше помітним є це в Монтані, Вайомінґу, Алясці і Ореґоні, де починають оживити опустілі містечка та набирати розгону тартаки.

СЕНАТОР ДЖОЗЕФ БАЙДЕН, який 12-го лютого ц.р. піддався операції поправки в артерії, що постачає кров до мозку, вийшов з лікарні ім. Волтера Ріда у Вашінґтоні, одначе офіційні чинники заявили, що Д. Байден мусить піддатися знову операції для поправки в другому місці. Речник родини заявив, що сенатор з Делавер не повернеться до Вашінґтону аж після видужання по другій операції.

ДЖАДСОН ЛОВІНҐВУД, інженер з ділянки міжпростірних ракет, який напередодні випуску корабля „Челлендджер" висловив свої побоювання щодо його вилету, відійшов на пенсію з НАСА. Ловінґвуд після 25 років праці для НАСА волів піти на пенсію ніж погодитися на перенесення до головної квартири агенції у Вашінґтоні. Одначе зразу був прийнятий на працю до фірми, що виробляє виштовхувачі для міжпростірних ракет Мортон Тайокол.

КІТТІ КЕЛЛІ, АВТОРКА статті в почитному журналі „Піпл" про зв'язки колишнього президента Джана Кеннеді з чикаґським шефом мафії Семом Джіянкана, заявила, що вона поділилася грішми одержаними за статтю з Джудіт Камбелл Екснер, яка й була тією людиною, що була посередником у цих зустрічах в 1960-их роках. Журнал „Піпл" заплатив за статтю 100,000 дол., не задля сенсації, але тому, що це тепер вже є „частиною історії", і тому що посередниця є смертельно хвора.

ГОЛОВА КРАЙОВОЇ Служби безпеки генерал-поручник Вілям Одом заявив, що він має в пляні відійти на пенсію з днем 1-го серпня ц.р. Раніше начальники об'єднаних штабів одноголосно рекомендували не продовжувати його каденції поза приписану норму трьох років.

КОМІСІЯ ЕТИКИ ПАЛАТИ Репрезентантів заявила, що демократичний конгресмен з Бронксу Маріо Біаджі „є винним у кримінальній поведінці дуже серйозного характеру".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237, UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пресова конференція без сенсацій

Пресова конференція президента Роналда Реґена, яка відбулася після чотиримісячної перерви у середу, 24-го лютого, і тривала, за традицією, рівно 35 хвилин, охоплювала прерізні справи внутрішнього і міжнародного характеру, але назагал була спокійна і не принесла ніяких сенсаційних новостей. Не було напасливих та ароґантських запитів, якими бувало журналісти обкидували Президента, — водночас Реґен не проявляв цього динамізму і красномовного хисту, що його характеризували попередні виступи. Видно було, що 78 років життя і недуги з операціями відбилися на цій людині, яка оце має ще перед собою несповна один рік урядування.

Цікаво, що першим запитом було, як ставиться Президент до брутальної поведінки ізраїльських властей супроти палестинських демонстрантів. Президент, очевидно, натаврував також цю поведінку, але поставив справу у ширшу площину взагалі конечности замирення на Близькому Сході. Він повторив ще раз становище ЗСА, що замирення повинно прийти у висліді безпосередніх переговорів між Ізраїлем та арабами включно з палестинцями і ґарантувати безпеку Ізраїлеві, але й заспокоїти справедливі вимоги палестинців. Саме у цій справі державний секретар Шулц полетів знову на Близький Схід. Але ЗСА не можуть диктувати, як має виглядати замирення.

Президент не дав себе втягнути в дебату на тему теперішніх виборів. Як Реґен заявив уже давніше, він зберігатиме „невтральність" супроти кандидатів Республіканської партії аж поки її конвенція не вибере офіційного свого репрезентанта. Цікавим був запит, чи Президент ставить вище льояльність супроти членів Уряду та своїх приятелів понад закиди, ставлені декому з них. Це стосувалося публічно до конкретних атак, звернених проти генерального прокуратора Едвіна Міза, персонального приятеля Реґена. Реґен ствердив, що має довір'я до Міза, бо знає його від 20-ти років, але тепер ведеться проти Міза слідство, то треба виждати його висліду. Привильно звернув увагу, що вже були президенти, коли ставлено поважні закиди різним членам Уряду і вони виявилися безпідставними. Президент певне мав конкретно на увазі колишнього секретаря праці Донована, який в наслідок пресових атак за його здогадні зв'язки з мафією зрікся свого становища, але після кількалітної тяганини по судах — його цілковито реґабілітували.

Найбільше уваги сам Президент присвятив конечності дальшої допомоги борцям за свободу в Нікараґуа. Він виявив, що тамошній сандіністський диктатор Ортеґа, який ніби обіцяв зміну режиму в напрямі демократизації, в міжчасі отримує збільшені транспорти зброї з СССР і що тому потрібний натиск на нього від тамошньої збройної опозиції. У зв'язку із резиґнацією секретаря морської фльоти Джеймса Вебба, який запротестував проти таких ощадностей у новому бюджеті, які не дозволять довести американську морську фльоту до стану 600 морських одиниць, Президент пояснив, що новий бюджет устійнений з демократичним Конґресом протягом кількамісячних переговорів на базі компромісу і що згода секретаря Департаменту оборони Франка Карлуччі на таке обмеження бюджету на оборону не послабило збройної потуги Америки ані теж не перекреслює поставленої цілі — довести морську фльоту до стану 600 кораблів.

Цікаво, здавалось би, в найважливішій справі — припинення перегонів у зброєнні і плянованої на весну подорожі Реґена до Москви для підписання нового договору про редукцію на 50 відсотків далекосяжних ракет — не було взагалі мови. Не було теж ніяких запитів щодо внутрішніх відносин в СССР — „гласности" і „перестройки" Ґорбачова, які раніше були для американців своєрідною сенсацією.

Втома Реґена проявлялася між іншим у тому, що він раз-у-раз споглядав на писані документи, що їх мав перед собою, коли раніше ніколи не робив цього, цитуючи з пам'яті прерізні цифри. Тепер теж запевняв про добрий стан економіки, зменшення безробіття і поступ у щорічному зменшуванні велетенського державного бюджетового дефіциту. На пресовій конференції було кількасот акредитованих журналістів, дармащо увага американського суспільства зосереджена теж на Олімпійських Ігрищах.

Володимир Барагура

ХТО КОМУ НАСПРАВДІ „СТАРШИЙ БРАТ?"

Неправдою перейдеш світ,
та назад не вернешся...

Цей глибокий вислів народної мудрости в зацитованій приповідці знаходить кількакратне потвердження у сьогоднішній нашій дійсності.

Перший доказ, це злочин викликаного Сталінським режимом масового штучного голоду в Україні в 1932-33 роках. Хоч, як дбайливо совєтський Уряд десять років приховував цей злочин супроти українського народу, скільки не допомагав їм у тому американський журналіст Дюранте, „Ню Йорк Таймс" та інші засоби масової комунікації — правда з могил замучених голодом вийшла наверх, мов олива на воді. Бо правду можна часово промовчати, придушити, заперечувати, перекручувати, спихати на інше, але факту викреслити, ані змінити не можна. І сьогодні найвищий совєтський офіційний чинник Михаїл Ґорбачов, хай і загальниками, підтвердив існування голоду, а секретар партії УССР Володимир Щербицький навіть обережно засудив нелюдські методи його здійснювання.

Незабаром заіснує другий доказ історичного факту в зв'язку з Тисячоліттям Хрищення України, на території якої відбувся акт офіційного прийняття Христової віри всіма тодішніми племенами, які входили в межі Володимирової держави. Совєтська пропаґанда намагається переконати світ, що це виключно Тисячоліття Російської Православної Церкви, оформленої в Московську Патріярхію, хоч тоді ще не було ні Московського князівства, ні тим більше Росії.

У цьому совєтському твердженні є тільки півправди. Має рацію проф. О. Пріцак, що початки християнської віри, яка пізніше оформилася в Московському Патріярхію й Російську Православну Церкву сягають 988 року, бо в склад Володимирової княжої київської держави — Руси входили в момент хрищення північні племена, які потім відлучилися від материка й стали зав'язком Московського князівства, що згодом розрослося й еволюціонувало в російську імперію. Від цих колишніх племен Київської Руси Христова віра поширилася й на інші, ще поганські племена Московського князівства. Такий був хід історичних подій, бо немає доказу на історичний факт, щоб Московія чи Росія були сепаратно охрищені вдруге. Але хрищеним батьком сьогоднішньої Православної Церкви був київський князь Володимир, а хрищеною матір'ю Київська Русь — Україна, а не навпаки.

І хоч цих фактів не знає та ними не цікавиться загал Західнього світу, то науковці, дослідники-історики, знавці історії Церкви та теологи обізнані з дійсним станом справи й їх обманути пропаґандою, аґітацією, діялектикою — годі. Факт залишиться собою. Подібний шлях перейшли й ці племена, що відійшли від Київської Руси й стали зав'язком Білоруси. Праджерелом їх віри й Церкви є теж Володимирова княжа київська держава.

На такому становищі стоїть і Папа Іван Павло II, який у своєму зверненні з нагоди Нового Року заявив, що „поділяє радість із синами й дочками російського, українського й білоруського народів"... (хоч порядок черги народів повинен звучати: „українського, російського й білоруського").

Цей факт, що початок зристиянства, коли ще не було ні москвинів, ні росіян, пішов із Київської держави, свідчить, що в релігійно-церковній ділянці ми є „старшими братами" росіян, а не навпаки.

При ближчій аналізі постання й розвитку та ходу історично-політично-державницьких подій теж виходить ясно й консеквентно, що українці є „старшим братом" москвинів і росіян, бо племена, які дали початок Московщині-Росії перейшли етап і школу державницького життя в Київській державі. Та й у культурно-освітній ділянці спостерігаємо те саме явище. Через несприятливі історично-політичні й економічно-соціяльні обставини в Київській Русі в наслідок наїздів степових орд, внутрішніх крамол-міжусобиць, українські вчені, духовні, майстри стали частково переселятися на північно-східні терени й там поширювали науку, освіту, культуру, мистецтво, літературу, архітектуру, видавничо-друкарську справу малоосвіченої, а то й темної та забобонної мішанини слов'янсько-тюрксько-фінських племен, з яких оформився сьогоднішній російський народ. На історичній сцені Сходу Европи, ми були перші, а не москвини чи росіяни.

Отже можемо „обернути стіл" й доказати світові, хто, кому є „старшим братом". По цій лінії повинна піти наша історіографія.

Насувається ще внутрішньо-українська проблема, яка набирає небажаних, а то й шкідливих форм. Це намагання перенести сьогоднішнє розуміння релігійно-церковних проблем у ці древні часи та переліцитовуватися „хто перший, хто кращий". Твердження, буцім то, князь Володимир охристив Русь-Україну в „Святій Православній Вірі", таке саме безпідставне, як твердження совєтів щодо походження їхньої Церкви. Фактом є, і це знають люди науки, історики-дослідники, історики Церкви, теологи, що в 988 році не було поділу на православ'є й католицизм, чи протестантизм у його різновидах, хоч були обрядові, звичаєві, мовні різниці.

Висуванням всупереч історичній правді на перший плян своєї Церкви, можна стягнути на себе закид самолюбства, еготизму чи підозри почуття непевности, й неповноцінности, що ведуть до психози переслідування. Тому краще цю вразливу проблему, при-

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про менше лихо

Тепер у нашому житті існує багато лих, про які раніше ми навіть у найбільше кошмарних снах не снили, і все це лиха, щоденного життя у вісімдесятих роках. Але якось мусимо з ними жити, а навіть часто клясифікуємо їх на скалі зла, — яке може бути більше, або менше. Чи справді може?

Ось перед кількома роками, коли вживання наркотиків прибрало застрашаючі розміри та сягнуло по неповнолітню молодь, ми усі в унісон рішили, що це найбільше лихо, яке може зустрінути молоду людину. Від двох-трьох років з поширенням страшної недуги АІДС для нікого немає сумніву, що таки ця недуга, яка невідклично кінчається смертю, — це найбільше лихо нашої доби.

І так у постійній загрозі, між одною, а другою можливістю, багато осіб рішило, що коли брати до уваги молоде покоління, тоді найменшою небезпекою є таки алькоголь. Бож навіть, коли молода людина вп'ється один чи другий раз, вона протверезіє без поважних і довготриваючих наслідків, у найгіршому разі із болем голови.

У висліді такої настанови до т. зв. меншого зла, всі почали примикати очі на проблему алькоголю і то так в американському середовищі, як і в українському, де якось досі щасливо наркоманія не є ще такою епідемією. А поволі це одне із менших лих поширилося щораз більше, аж здається, що подія останніх днів, про яку повідомили всі засоби масової інформації поставила алькоголь і його надужиття в інакшу перспективу.

Смерть 18-літнього студента Ратґерського університету, наслідком затруєння алькоголем і факт, що вимагали від нього його товариші, щоб він випив 200-300 алькогольних напитків, мусіла потрясти кожним, хто про це довідався. Ми не будемо розглядати чому він хотів виповнити цю вимогу, яка була потрібна, щоб його прийняти до одного студентського клюбу, або чому його однолітки чогось так безглуздого від нього вимагали, бо ми добре знаємо, який є натиск серед молоді бути „таким, а не гіршим від інших" і вже ніяк „маминим синком". Для нас важливим є, однак, те, до чого алькоголь може допровадити і які розміри прибирає п'янство.

Американська спільнота негайно зареаґувала на цей випадок і на подібний в престижевому Принстонському університеті, який щасливо закінчився лише затруєнням і перебуванням в лікарні, ревізією прав університетських клюбів та їхніх звичаїв та поважним розглядом алькоголізму в університетах.

Може буде це також справжньою перестородою для українських батьків, які на рівні — американських, примикають очі на пиття алькоголю серед щораз молодших віком дітей, мовляв, „краще це, як наркотики, чи не дай Боже АІДС". На тему алькоголю серед молоді в нашій спільноті ми вже писали в цій рубриці перед двома роками. Від того часу, на жаль, ця проблема ніяк не зникла, а навпаки прибрала на силі. Де не поглянемо, на проґулянках, товариських імпрезах, весіллях, забавах, а то й літніх таборах приходиться зустрічати випадки, що вже дітвора 14—16-літня уживає алькоголь, не здаючи собі навіть справи з небезпеки того, а лише, щоб показати себе „дорослою" і не гіршою від товаришів.

Чи не слід нам тепер також отрястися з нашої байдужности і перестати оправдувати це, „менше лихо"?

О-КА

Микола Костко

ВАРТОСТІ ФІЛОСОФІЇ ОБ'ЄКТІВ

Нарешті час приніс 1988 рік. Рік ювілею 1000-ліття хрищення народу і всієї Русі. Багато чекало з певними надіями на цей рік, сподіваючись, що мало б статися тоді щось надзвичайного і щось незвичайно важного. Різні настрої оживили нарід в чеканні, порівнюючи ментально те, що могло б статися тепер з тим, що сталося тоді. Бо охрищення — це важна Божа Тайна. Нарід увійшов в обійми Церкви Ісуса Христа; довідався про те, що має безсмертну душу; усвідомився в тому, що буде жити вічно, якщо вибере спосіб і стиль життя в Бозі, — сповнюючи в практиці науку.

Далі, хрищення внесло в систему життя стиль нової народної організації. Воно дало притоку народові учитися грамоти, та усвідомляти в правді. Воно поставило нарід Русі в ряди нарівні з іншими християнськими народами, які визнали Русь як могутнього велетня на Сході Европи, та усі бажали пов'язувати свої родинно-державні інтереси з цим велетнем. Нарід стався собою. Ці та інші заманіфестування мали великі користі, а то не лише у фазах внутрішнього збагачення, але також і зовнішньої політично-економічної репрезентації.

Може було б корисним нині застановитися над змістом тих користей, що їх внесло християнство в життя народу, та немов нарисовувати можливості нових додаткових користей, що могли б оформлювати свою дійсність, якраз тепер, в часі святочного відзначування роковин того першого акту. Бо фактично, кажучи правду, заплянований зміст святкувань має характер своєрідної офензиви. Головна увага є спрямована на те, щоби доказати світові, що „це ми, а не вони". Бо відомим є, що СССР спритно вскочив у цю ділянку та своїми власними інформації, а також і чирез зв'язки з міжнародною інформацією проголосив, що святкування ювілею хрищення Русі відбудеться в них. Бо Русь, це немов одне велике, а Київська Русь, — це немов провінція цілости, — де хрищення відбувалося. Світ прийняв цю відомість, і з точки погляду політично-історичної визнав це за правду, не входячи в деталі. Бо для світу це є таке важне, як для нас може бути відомість, — „Повінь в Тибеті". Пересічний читач преси в ЗСА, або в Канаді, читає заголовки, а решта часу віддає сторінкам спорту, чи фінансам та інвестиціям.

Але якщо розглядати питання хрищення Русі з погляду історично-релігійної вартости, то тут висувається щось зовсім нового, на території котрого СССР не має сили встоятися. Назвімо це як рух об'єднання українських християн в одній Церкві Христа.

Це значить, що християнство прийшло з Візантії до Київської Русі, що є територіяльно близько, яка була державним велетнем в ті часи і про це свідчать численні родинні пов'язання інших народів Европи. Але наслідком воєн протягом століть окремі частини території Русі опинилися під контролею інших народів, в умовинах життя котрих оформлювалися окремі християнські громади українців, що зчасом були визнані як окремі Церкви. На це все є докази в джерелах народів. А тепер, в часі відзначування 1000-ліття з дати хрищення, всі ці окремі Церкви об'єднуються в одну, — об'єднуються в Христі. З такої рації, що колись була одна Церква, а також з рації, що громади вірних сповнюють бажання Христа, — „щоби усі були одно". На цій території аргументів СССР не має навіть маленького клаптика місця. Але преса інших народів буде переповнена відомостями — „Українці об'єднуються в Христі", а це є сильним, важним і промовляючим, що потягне за собою цілий ряд інших тем і інформації. Вийдемо з офензиви. У висліді, об'єднання в Христі усіх українців тепер буде мати подібні а може навіть і більші користі від тих, що прийшли з хрищенням. Бо з одного боку скріпиться народна організація, а з другого нарід буде софістично відроджуватися у вірі і у релігійності.

Не меншою користю буде також і те, що Українська Церква виєднає собі нову авторитетну силу і пошану в середовищі християнського світу, що може мати великі впливи на поборювання атеїзму на Україні, а також і своє леґальне оформлення в родині Церков інших народів ґльобу. Але все що мало б статися, хтось мусить ініціювати, організувати, приготовляти і тим подібне, бо ніщо не стається само з себе.

Фактично, нарід вже давно молиться „Боже, нам єдність подай". Але то люди мають єднатися в Бозі, а не Бог людей. Не можна вимагати від Бога цього, що можемо самі зробити, що є законно правильне і практично можливе. Бо скажемо, дати 2 плюс 2 і просити Бога зробити з цього 5, є неможливим, бо воно противиться законам математики. Ми самі знаємо, що 2 плюс 2 дасть нам 4; ми самі можемо це зробити, а Бога просимо, що б він нам допоміг. Бог допомагає, а не робить за нас.

Святкування ювілею 1000-ліття хрищення народу є релігійним торжеством, а не якимось іншим. Це є внутрішньо родинна імпреза нації, що потребує скріпити свої сили єдности, братерства, любови, співпраці, та інших елементів ушляхетнювання. З цього випливає також і потреба, щоби усі члени родини говорили спільно за себе, а не хтось один говорив за всіх. Бо на це і була зорганізована Церква Христа, щоби усі єдналися в Одному.

У висліді інакшого підходу до об'єкту вартости цих святкувань, нарід вийде таким самим у 1989 році, яким входив у 1987 рік, а все, що сталося в міжчасі, можна буде вважати як груповий спів, або театральний показ.

Марта Калитовська

Три розмови під місяцем

Ти мені казав:
між людьми іди самотня,
як вістря пісні,
що протинає
німу дрімучість моря
і оспалий берег...

Іди самотня,
ніби зойк розпертий ранку
що б'є на сполох
сонних хмар і берег б'є.
І спиниться на обріях
під зорями,
як виллється ввесь крик.

Іди самотня,
як молитва,
що крик вколише.
Отой незнаний зойк,
що з тиші виросте,
з душевних нетрів,
як грім і блискавка,
як буряна молитва
і тиша після бурі
ніби стріл.

(Із збірки поезій „Світлотіні")

Мирослав Лабунька

ТИСЯЧОЛІТТЯ — МІСЦЕ ДЛЯ КОЖНОГО

II.

До якого висновку можемо прийти з повищих прикладів, що мали ілюструвати в дуже побіжній формі значення українського мистецтва для українського народу? Поперше, що українське мистецтво творилось і розвивалось у залежності від духового розвитку і спрямування українського народу, або принайменше від такого спрямування його політичного проводу і провідної суспільної верстви в кожному періоді його історії. (Спрямування, скажімо, в X й XI віках було обумовлене новою релігією: християнством.).

Подруге, у кожній добі політичний провід українського народу і його провідні версти були подвижниками і патронами творчости українських мистців, як і його кураторами, себто збирачами й оберігальниками. В Україні під сучасну пору це, очевидно, обов'язок творчої інтеліґенції, державного апарату і партійної верхівки. На них спадає також політично-правна оборона творчости українських мистців. Та знаємо, що так воно не є. Вони цього обов'язку, як слід не виконують.

Потретє, що пам'ятки українського мистецтва, що уціліли і збереглись до наших днів, зафіксували для нас і майбутніх поколінь, культурний розвиток українського народу за всі попередні історичні періоди на території (етнічної) України.

Почетверте, обов'язок патронату над українськими мистцями і кураторство над їхньою творчістю (включаючи й пропаґування серед довкілля) спадає у діяспорі на українську інтеліґенцію (її звикли називати тут професіоналами) і підприємців. Піддержка повинна бути індивідуальна, як і через інституцію, що є керовані і контрольовані українськими людьми.

Я хочу тут зазначити, що українські мистці не найняли мене, як свого пропаґандиста, ані досі не пробували підкупити, але я щиро вважаю, що в нашому суспільстві на певні кляси чи стани спадають обов'язки, що від них не можна відтягатись. Я нікого не намовляв би купувати погану картину, бо його намалював український мистець, але я думаю, що високомистецькі твори українських мистців повинні знайти своїх покупців і серед українців.

Повертаючись на хвилину до теми, що я її порушив раніше, хочу завважити, що зазнайомлюючись з історією українського мистецтва, можна таке наше знання поповнити дуже цікавими даними також про розвиток політичної і суспільно-економічної історії України. Іншими словами, розвиток мистецтва в Україні, може більше, як у інших країнах Европи, був залежний від тих політичних і економічних, як і культурних відносин, що в різних часах мали місце в Україні. Українське мистецтво, треба сказати, поділяло і дальше ділить долю українського народу, а його історія-це образ підйому і катаклізмів, що їх досі пережив наш народ.

Але варто ще поглянути на ролю мистецтва в житті народів і з другого, протилежного кінця. Іншими словами, як може мистецтво впливати на долю народу, скажімо поневоленого, так, як це часто було з українським народом. Кілька прикладів. Визвольна боротьба Греції з-під турецької неволі знайшла у свій час вирозуміння і допомогу провідної верстви европейських народів, бо всі знали і пам'ятали про клясичну культуру античної Греції. Довгі віки чужого панування і поділу, що їх пережила Італія, не сприяли розвиткові її, як нації, але ніхто не заперечував оріґінальности італійського мистецтва. Це стало важливим фактором у визвольній боротьбі та у змаганнях за об'єднання Італії. До речі, тут варто згадати композитора Верді, опери якого „Набоко" й „Аїда" причинились до збудження національної свідомости італійців чи не більше, мабуть, як активна боротьба і політична пропаґанда карбонаріїв, Мацціні і його послідовників. А згадати б політично-пропаґандивне значення творчости таких мистців, як: Ґоя, Сибеліюс, Пікассо. Кожний рід мистецтва може стати важливим засобом інформації про той чи інший нарід, якщо вже не політично-пропаґандивною зброєю за його визволення.

Не ображаючи нікого з присутніх тут і неприсутніх, я дозволю собі в цьому контексті згадати таких українських мистців, як: Архипенко, Грищенко, Гніздовський, Паращук (останній-відома особистість на Балканах). Всі вони, на жаль, вже покійні.

II

Зрозуміло, що наша задума над Ювілеєм Тисячоліття Християнства в Україні наводять на нас різні думки — від надто оптимістичних до траґічно-песимістичних. Радіти, на жаль, немає з чого. Факт, що український народ на батьківщині не може взагалі відмітити цього особливого Ювілею, вказує на небувало траґічні обставини його існування. Але рівночасно треба пам'ятати, що український нарід видержав і пережив цих тисячу років у більшості під чужим пануванням і зазнав знущань, бід і нещасть, що вповні вистачали на те, щоб його знищити, щоб і згадки не залишилось по ньому. Та так не сталося. Наш нарід все ще існує, живе і творить. Це й є запорука, що і в майбутньому

(Закінчення на стор. 3)

Новозбудована церква в Команчі

Завдяки жертвенности українців доброї волі, церква в Команчі здвигнена. Як повідомляють нас, ще багато лишилося до викінчення в середині: відновлення іконостасу в оригіналі, загальне малювання і дзвони.

Майже всі менше фахові роботи виконали і дальше виконують самі місцеві вірні, на чолі з комітетом, без винагороди. Більш фахові роботи і закуп матеріялу треба оплачувати.

Хотілося б довершити акт посв ячення у цьому Ювілейному році 1000-ліття Хрищення України. Будівельний комітет згаданої церкви звертається з великим проханням до всіх людей доброї волі помогти викінчити так дорогий і потрібний український католицький храм. Пожертви слід слати на адресу: Account 5-2, Self Reliance Syracuse, N. Y., Federal Credit Union, 1317 West Fayette Street, Syracuse, N. Y. 13204.

В. Майкович

Тисячоліття...

(Закінчення зі стор. 2)

він буде жити і творити. Треба мати віру у свій нарід, треба мати віру в себе.

Питання, за своїм змістом і часово дуже актуальне, що приходять на думку при таких роздумах, це: що можна й треба зробити для того, щоб Ювілей цей гідно відмітити і вшанувати. Думаю, що від цього питання жадна українська людина в діяспорі втекти не може. Однак, не кожний пробує дати собі відповідь на це, і тому більшість взагалі нічого для цього не робить. Я дозволю собі використати сьогоднішню нагоду для того, щоб коротко висловитись у тій справі. Ювілей Тисячоліття Християнства в Україні за своїм характером такий унікальний, що повинен заставити кожного члена великої спільноти, що нею є ввесь український нарід, щось для цього Ювілею зробити. Ми знаємо, що це не станеться у такому засягу на Україні. Тому, тим більше цей обов'язок спадає на еміґрацію. Треба подвоїти і потроїти наші зусилля у цьому напрямі. Було б ідеально, так собі уявляю, коли б кожний громадянин українського роду у діяспорі, включився у відзначення 1000-ліття своїм якимсь творчим причинком, що був би створений з цієї нагоди.

У першу чергу йдеться про творчу інтеліґенцію. Хай письменник напише книгу, поет створить поему, мистець намалює образ, скульптор вирізьбить скульптуру, архітект накреслить будинок, композитор скомпонує симфонію чи оперу, а вчений хай напише книгу, чи спробує зробити винахід. Можливости такої творчої дії не обмежені і місце в ній для кожного — від вченого богослова через політика і громадського діяча до високообразованого математика, фізика, біолога й інженера-винахідника. Поза цим зусиллям в ім'я Ювілею не можна полишити нікого, ані українського підприємця, професіоналіста, робітника, ані молодого студента. Вони всі також повинні зробити свій вклад, піддержати матеріяльно і морально творчі таланти, громадські імпрези й наукові проєкти, що ними діяспора відмічує великий Ювілей. Така всеохоплююча дія діяспори мала б більше, як лише проминаюче одноразове значення. Це був би і повинен би бути також перегляд творчого й громадського заанґажованого активу трьох поколінь української діяспори. Для цього треба в першу чергу у нас самих і серед нашого дозкілля збудити ентузіязм, що був би вартий цього унікального Ювілею Тисячоліття Християнства в Україні.

(Слово виголошене на відкритті виставки в ґалерії „Дора" Любомири і Христини Дем'янчуків)

Р. Татарський...

(Продовження зі стор. 1)

Під час зборів Окружного Комітету УНС в Дітройті (зліва, сидять): Я. Базюк, В. Сохан, головний секретар УНС, д-р О. Серафин, Р. Татарський, І. Прийма, Р. Лазарчук, М. Бабій; (стоять, зліва): В. Папіж, С. Федик, Д. Кошильовський, С. Віхар, О. Марущак, Р. Дигдало, д-р А. Слюсарчук, З. Василькевич, П. Залуга; відсутній Й. Постоловський.

(Фото: Нестор Татарський)

УНС. Висліди цих акцій згодом заподав В. Сохан. У другій половині липня влаштовано на „дітройтській Союзівці" — „Діброві" — зустріч, на яку було запрошено союзовий актив, тобто всі відділи та членство. Шкода, що секретарі відділів не присвятили більшої уваги цій зустрічі, помимо того імпреза була вповні успішна.

Наприкінці вересня, точніше 27-го відбувся цілоденний семінар, у якому взяло участь коло 30 осіб. Семінар, на якому промовляли: д-р Іван Флис, Уляна Дячук і В. Сохан, був не тільки наскрізь цікавим, але у висліді корисним, бо після нього пожвавилася організаційна праця секретарів. 2-го жовтня гостив у Дітройті ансамбль „Лемковина" з Польщі. Імпреза була дуже успішна під кожним оглядом, хоч вимагала доволі багато праці з боку Управи, зокрема голови Ділового комітету Володимира Дигдали, та окремих членів, а головно Ірини Прийми, Йосифа Постоловського, Ярослава Базюка, Р. Лазарчука та інших.

Побіч згаданих активностей Округа через своїх членів Управи бере активну участь майже в усіх громадських акціях Метрополітального Дітройту. Окремі члени активізуються в Комітеті 1000-ліття Хрищення України, всегромадських відзначеннях державности України, Листопадового Зриву, збіркових акціях на загальносуспільні цілі тощо. Тому на закінчення свого звітування Р. Татарський зложив сердечну подяку членам Управи за віддану працю та взірцеву співпрацю, а зокрема: д-рові О. Серафинові за бездоганне виконання всіх зобов'язань, які він прийняв на себе в часі каденції, д-рові А. Слюсарчукові за необхідну допомогу, В. Дигдалі і В. Барановi, Р. Лазарчукові за прикладне діловодство, підкреслив працю проф. Степана Віхара як англомовного репортера та прикладного співробітника, Я. Базюкові та Й. Постоловському за взірцеве ведення фінансових справ, Василеві Папіжові за численні дописи в „Свободі" та всієї реклями, що її вимагала діяльність в часі каденції, а також іншим членам, що старалися допомогти своєю працею. Зокрема з особливим признанням та сердечною подякою висловився про тих жінок, без допомоги яких не можна було б виконати запляновaного, а саме: І. Приймі, Р. Дигдало, С. Федик, Олі Уляні Марущак, Марусі Базюк, Олені Папіж, Марті Василькевич, Марті Постоловській, Анні Кошильовській, Ліді Колодчин, Зірці Слюсарчук, Галині Татарській та іншим.

Заступник д-р А. Слюсарчук в короткому звіті сказав, що завдяки повній активності голови, йому довелося заступати його не багато.

Секретар Р. Лазарчук своїм скромним звітом не вияснив того всього, що побіч протоколів та ділових листів він допомагав дослівно в кожній ділянці Окружного Комітету.

Скарбник Я. Базюк, сказав, що мав роботи весь час повні руки. Звітував також про хвилево недужного Й. Постоловського, який вів фінансове діловодство виступу ансамблю „Лемковина". В касі на день звіту було 4,500 дол.

Звіт „вічного" пресового референта В. Папіжа був вичерпний, прочитаний у гумористичній формі. Його діяльність, подібно як в кожній каденції, відносилася до всіх дій Округи, які вимагали писаного слова, тобто реклями, та не рідко ділових листів. Дописи, як у місцевій пресі, „Свободі", а також тексти до радіомовлень становили його працю. Крім того входив до різних громадських комітетів як союзовець. В Комітеті 1000-ліття Хрищення України працює в редакційній колеґії ювілейної книги. Досі опрацював історію відділів УНС, які входять до Окружного Комітету, дії Окружного Комітету від початку його існування, а тепер працює над статтею „Українська преса та інші публікації в Дітройті" від початку існування української громади.

За Контрольну комісію звітувала її голова О. Марущак. Звернула увагу присутніх, що подані дані Я. Базюком відносно фінансового діловодства відповідають дійсному станові, а до того всі записи мають доказуючи прилоги та ведені в прецизному порядку, за що належиться признання скарбникові, як також Й. Постоловському, який вів окремо діловодство „Журавлів" і „Лемковини".

Появу на зборах і слово головного секретаря В. Сохана приявні сприйняли з особливим задоволенням та виявом пошани. На вступі В. Сохан заявив, що Округа УНС в Дітройті втішається особливим вирізненням у Головній Екзекутиві

(Закінчення на стор. 4)

ЛІЦИТАЦІЯ МИСТЕЦТВА

На продаж: мистецькі твори видатних українських мистців, вироби народного мистецтва
Субота, 5-го березня 1988 р., год. 7:30 веч.
в руханковій залі школи св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
762 Сенфорд Авеню
Вступ: 3.00 дол. від особи включає: перекуску — сир, вино каву, солодке і музичний акомпаніямент.
Дохід призначений на школу. Кожний закуп звільнений від податку.

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД
імени св. п. д-ра Юрія Срібного

при Науковому Товаристві ім. Шевченка, утворений
п. Ольгою Срібною-Рогозинською та д-ром Климентієм Рогозинським,
проголошує встановлення

СТИПЕНДІЇ в сумі 1,000 дол. на академічний рік 1988/89

для студентів права, українського походження, які проявили спосібність і працьовитість та з повним успіхом покінчили бодай перший рік студій на акредитованій школі права й потребують допомоги.

Зголошення разом із життєписом та академічною й фінансовою документацією слід вислати **до кінця червня 1988 року** на подану внизу адресу.

Українську пресу просимо ввічливо повідомити про цей конкурс своїх читачів.

Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

Громада С. Бавнд Бруку і околиці
— впаштовує —

ЗУСТРІЧ
з Миколою і Раїсою РУДЕНКАМИ

в неділю, 6-го березня 1988 р.
Початок о год. 5-ій веч.
Дім Української Культури при УАПЦеркві в США
Девідсон Авеню, С. Бавнд Брук, Н. Дж.

КЛК
ПОВІДОМЛЯЄ і ЗАПРОШУЄ своїх Членів та їхніх Гостей на

КЛЮБОВІ ЛЕЩАТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

що відбудуться
в суботу, 19-го березня 1988 року
на з'їздах "HUNTER MTN"
Після змагань — спільний обід, роздача нагород — в українському підприємстві
"Lexington Hotel" в Lexington, N.Y.
Кімнати замовляти безпосередньо
у п-ні Шумило, (518) 989-9797
При замовленні згадати приналежність до КЛК.
Запити про інформації у п. Ю. Попеля
68 Meadow Avenue, Franklin Park, N.J. 08823. (201) 297-0786

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД
св. п. Архиєпископа Ореста Іванюка

при науковому Товаристві ім. Шевченка, заснований при співучасті
судді Миколи Шпитка,
проголошує встановлення

ДВОХ СТИПЕНДІЙ по 1,000 дол. на академічний рік 1988/89

для студентів української духовної православної семінарії, які виявили спосібність і працьовитість та потребують допомогу.

Зголошення разом із життєписом та академічною й фінансовою документацією слід вислати **до кінця червня 1988 року** на подану внизу адресу.

Українську пресу просимо ввічливо повідомити про цей конкурс своїх читачів.

Shevchenko Scientific Society, Inc.
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

Організація Державного Відродження України (ОДВУ) Центральна Управа

у глибокому смутку повідомляє все своє Членство та Українське Громадянство, що 25-го лютого 1988 р. відійшов у Вічність Член ОУН, довголітній член ЦУ ОДВУ і член Пласту

бл. п.

МИКОЛА АНДРЕЙКО

ПАНАХИДА відбудеться в неділю, 28-го лютого 1988 р. о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Михайла Насевича, 109 E. Tabor Rd., **Філядельфія, Па.**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у понеділок, 29-го лютого 1988 р. о год. 9.30 ранком в українській католицькій церкві Христа Царя, 1627 W. Cayuga St., Philadelphia, Pa., **звідки Тлінні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Родині Покійного висловлює глибоке співчуття

Центральна Управа

В четвер, 25-го лютого 1988 року у Філядельфії, Па. відійшов на Вічну Ватру

бл. п. пл. сен.

МИКОЛА АНДРЕЙКО

член 8-го Куреня УПС ім. Григора Орлика і член Курінної Старшини.

Курінна Старшина Орликівського Братства висловлює щирі співчуття дочці Орисі Пастушак з родиною і синові Володимирові з родиною.

Замість квітів на могилу Невіджалуваного Друга складаємо в Його пам'ять 50.00 дол. на пластові видання.

Курінь Орликівців

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Української Кредитівки СВ. АНДРІЯ у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

відбудуться
в неділю, 1-го березня 1987 р., о год. 1-ій по пол.
в залі Церкви-Пам'ятника св. Андрія
у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Управа Кредитівки

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що несподівано на удар серця дня 24-го лютого 1988 р. відійшов у Вічність

бл. п.

МИКОЛА БІЛЕВИЧ

нар. 18-го грудня 1923 р. на Волині.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 26-го лютого 1988 року о год. 7:45 веч. в похоронному заведенні Conways, 83 St., North Blvd., Jackson Heights N.Y.

ПОХОРОН відбудеться 27-го лютого 1988 р. о год. 9-ій ранку з церкви Чесного Хреста в Асторії, Н. Й. на цвинтар св. Духа в Hamptonburg, N.Y.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ГАНЮ з дому ЗАДОРЕЦЬКА
синів — ІГОРЯ з дружиною МОРІН
ВАСИЛЯ
внуки — ДЖЕСИКУ, САРУ І ДАНИЛКА

НОВОРІЧНЕ ПРИВІТАННЯ

Слава Дажбогу! **Слава Україні!**

СВІТОВА СВЯЩЕНИЧА РАДА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ ВІРИ

— вітає —

усіх Українців з новим Українським Національним Роком першого березня і бажає усім всього найкращого в новім наступнім році.

Наші предки багато тисяч років святкували новий рік в березні — та чужинці духовні і фізичні поневолювачі українського народу заборонили нам святкувати наші національні свята і мати свою національну віру, яка навчає нас українців:

любити своє рідне українське національне, шанувати, возвеличувати, знати і боронити своє українське національне краще ніж чуже.

Жити своєю національною мудрістю, яку написали нам наші святі національні пророки Т. Г. Шевченко, Л. Українка та І. Франко, шанувати тих чужинців, які шанують нас українців і виганяти з України тих, хто поневолює нас.

Нехай в наступнім новім році ми піднесемо нашу національну свідомість, що є запорукою нашого успіху в боротьбі за волю України.

Березень, Першого 10.988-го Українського Національного Року.
Ню Йорк, Лос Анджелес, Торонто

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у четвер, 25-го лютого 1988 р. по довгій і важкій недузі відійшов у Вічність на 78-му році життя

наш Найдорожчий і ніколи Незабутній
БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п.

МИКОЛА АНДРЕЙКО

нар. 1909 р. в Судовій Вишні, Зах. Україна

Покійний занімався кооперативною діяльністю на рідних землях, як рівнож був довголітнім активним членом ОДВУ і Пласту до кінця його трудолюбивого життя.

ПАНАХИДА відбудеться у неділю, 28-го лютого 1988 р. о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН у понеділок, 29-го лютого 1988 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя у Філядельфії, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
син — ВОЛОДИМИР з дружиною НАДІЄЮ та дітьми МАРКОМ, НАТАЛКОЮ І ЛЯРИСОЮ
донька — ІРИНА ПАСТУШАК з мужем БОГДАНОМ та синами АНДРІЄМ І ДАНИЛОМ
сестра — МАРІЯ в Україні
шваґер — ОРЕСТ КЛОС з дружиною МАРІЄЮ та синами ЮРІЄМ І МИРОНОМ
та ближча і дальша Родина в Україні, Америці і Канаді

Товариство Інженерів Українського Технічно-Господарського Інституту в Дітройті

ділиться сумною вісткою з Членами і Приятелями, що 10-го лютого 1988 р. у Воррен, Миш., на 65-му році життя відійшов у Вічність

бл. п. інж.

ІВАН КАРПІЙ

член Товариства Інженерів УТГІ, член Товариства Українських Інженерів Америки і член Ассоціяції Американських Інженерів.

Дружині Покійного Ярославі і синові Миронові висловлюємо глибоке співчуття.

Члени Товариства УТГІ

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО НОВІ керівники пресового агентства Юнайтед Пресс Інтернешенел вирішили не робити жадних змін, принайменше в наступних двох місяцях. Теперішній президент агентства Пол Стенлі сказав, що на цей час перевірки „все є заморожене", бо треба перевірити куди спрямувати фінансово захитане агентство. Він та його група експертів вірять, що до шістьох тижнів будуть мати розроблений фінансовий плян.

Баффало, і околиця!

В неділю, 6-го березня 1988 р., о год. 3-ій по пол. в Українсько-Американському Горожанському Центрі

205 Military Road, Buffalo, N. Y.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н.Й.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304 і 360.

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Вибір президії
3. Відчитання і прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи
7. Слово головного секретаря УНСоюзу ВОЛОДИМИРА СОХАНА
8. Плян праці на біжучий рік
9. Внески і запити
10. Закриття Загальних Зборів

У зборах візьме участь

ВОЛОДИМИР СОХАН, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Конотопський, *голова*
Василь Сивенький, *секр.* **Марія Гаравус**, *касир*

Вунсакет і околиця!

В суботу, 5-го березня 1988 р., о год. 1-ій по пол. у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михаїла

74 Harris Avenue, Woonsocket, R.I.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС у ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи, Урядовці і Конвенційні Делегати наступних Відділів:

73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтон і 206 і 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Слово д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
8. Схвалення пляну праці на 1988 рік
9. Внески і запити
10. Закриття нарад

У зборах візьмуть участь:

Д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Олександер Худолій, головний радний УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Леон Гардінк— *голова* **Олена Тренклер** *касир*
Дженет Бардел — *секретар*

Український Народний Союз

ПРОГОЛОШУЄ

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам

на академічний рік 1988-1989

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам акредитованих університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити

до 1-го квітня 1988 року

на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

Український Народний Союз

ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці

Чикаґо, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії

з метою розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

Р. Татарський...

(Закінчення зі стор. 3)

УНСоюзу. Добре підготова на минула Каденція ще більше піднесла авторитет Округи. Її жвава діяльність у всіх ділянках, включно з організуванням нових членів, поклала її у передове місце серед інших округ. У минулому році Округа виконала 92% квоти нових членів до УНС. Передове місце в ділянці зайняли: д-р А. Слюсарчук, Від. (174) -33, Р. Татарський (94) — 18, О. Марущак (82) — 16, Я. Базюк (175) — 7, С. Федик (292) — 7, Д. Кошильовський і П. Залуга (183) — по 5.Інші відділи придбали по менше членів. У минулому році в загальному приєднано 1,362 нових членів і, на жаль, це високе число не виповнює цей спадок в членстві, що почався 1970 року. В тому самому часі УНС зріс фінансово, бо за минулий рік на два і півмільйона дол Вартість „Української Будівлі" подвоїлась. Також Союзівка, якої тепер співуправителем є Ліда Кучер з Дітройту.

Організаційна система, яку введено по 31-ій Конвенції не виправдала себе в цілости, тому треба було її змінити. Новий рід плянів забезпечення допомагає в приєднуванні нових членів, зокрема на більші суми забезпечення. УНС морально, а що головніше фінансово, підтримує всі сучасні акції української спільноти в діяспорі: Гарвардський Проєкт, Комісію прослідження голоду в Україні; українських дисидентів; публікації Конквеста „Жнива смутку"; енциклопедія українознавства; стипендії для студіюючої молоді та багато інших, як оборона Івана Дем'янюка чи допомога Маркові Рубанові. Закінчуючи своє слово, закликав до інтенсивнішої праці відділів на місцях, бо вона допомагає Головній Екзекутиві здійснювати свої завдання.

Відтак приступлено до вибору нової Управи, а саме: на пропозицію голови Номінаційної комісії О. Марущак за підтримкою З. Васильковича і Р. Лазарчука, членів, нову Управу вибрано в такому складі: Роман Татарський — голова, д-р Олександер Серафин — екзекутивний заступник, Ірина Прийма — заступник, Роман Лазарчук — секретар, Ярослав Базюк — касир, Василь Папіж — пресовий референт, Степан Віхар — зовнішні зв'язки та англомовні справи, мгр Рома Дигдало і Зенон Василькевич — члени імпрезової референтури д-р А. Слюсарчук, Дмитро Кошильовський і Петро Залуга — вільні члени; Контрольна комісія: Ольга Уляна Марущак, Стефанія Федик і Йосиф Постоловський.

Рамовий плян праці Управи Округи на нову каденцію предложив перевибраний голова Р. Татарський. Він включував виступ ансамблю „Барвінок" з Бразилії (13-го березня 1988 року); акції приєднування нових членів; семінар для організаторів; Союзовий День на „Діброві"; активна та фінансова допомога загальногромадським акціям що будуть проводитися в Дітройті на протязі каденції. На внесок В. Папіжа, цей плян прийнято і він буде детально передискутований на найближчому засіданні нововибраної Управи.

Закінчуючи ділову частину нарад, Р. Татарський зложив щиру подяку головному секретареві В. Соханові за участь у зборах та незвичайно цікаві дані у його слові; усім референтам за вичерпні звіти, присутнім делегатам відділів та гостям за участь та річеву дискусію, а відтак запросив до смачної перекуски, яку приготовили О. Марущак,С. Федик, З. Слюсарчук, Г. Татарська при допомозі інших, за що висловив їм сердечну подяку.

ІТАЛІЙСЬКА ГАЗЕТА „Стампа", покликаючись на урядові джерела повідомила, що в Римі таємничо пропав представник афганського комуністичного режиму Мохаммед Назир. Представник міністерства закордонних справ Італії підтвердив факт зникнення дипломата, але додав, що він не має додаткових інформацій. Політичні спостерігачі кажуть натомість, що Назир міг попросити політичного азилю в котрійсь західній країні, або перейти на сторону повстанців муджагедінів, враховуючи непевну ситуацію в Афганістані у зв'язку з виведенням звідти совєтських окупаційних військ. Згадана італійська газета пише, що Назир кілька разів зустрічався з колишнім королем Афганістану Мохаммедом Загіром Шахом, який постійно живе на одному з передмість Риму.

ПРЕДСТАВНИКИ ЮҐОСЛАВСЬКОГО уряду, заперечили, що, мовляв, у їхній країні перебуває Халед Абдель Насер, син колишнього президента Єгипту Ґамаля Абделя Насера, і що він отримав в Юґославії політичний азиль. У заяві подиктованій телефоном до бюра аґентства Ассошіейтед Пресс, представник міністерства закордонних справ вияснив, що Халед Насер не є постійним мешканцем Београду, де його бачили закордонні кореспонденти і навіть сфотографували, а що він тільки час від часу приїжджає до Юґославії на туристичну візу. Кажуть, що син колишнього президента належить до екстремістичної терористичної групи і брав участь в кількох нападах на ізраїльських і американських дипломатів в Єгипті й інших країнах світу. За ним розшукує Інтерполь.

Хто кому...

Закінчення зі стор. 2.

наймні на час Тисячоліття Ювілею, залишити в спокою, а вживати сприйнятливішу й згідну з історичним фактом формулу, яка не робить „злої крови", а саме, що князь Володимир увів Христову Віру й Церкву, з якої взяли початок, чи вийшли Церкви — Православна, Католицька та різновиді Протестантські. Інакше компетентні люди, які знають істину, вважатимуть таке однобічне привласнювання права насліддства Володимирової релігійно-церковної спадщини за неповажну пропаґанду й дешеву агітку.

Залишається ще одна проблема. В наслідок спору філологів і ніби — філологів, чи має бути Хрещення чи Хрищення Комітет Тисячоліття прийняв неправильну назву „Комітет Тисячоліття Християнства". Ця назва не віддає суті цієї ґрандіозної події, бо що інше „християнство", а що інше офіційно введений державною владою акт прийняття Християнства.

Прийнявши необачно для „святого спокою" назву „Тисячоліття Християнства", ми самі собі зробили кривду, бо скоротили на кілька добрих десяток років існування Христової Віри в Русі-Україні. Адже, маємо докази, що визнавці Христової Віри були в Україні вже далеко до 988 року. Збереглася леґенда про св. Андрея на київських горах, а леґенди мають завжди реальну базу, збереглися свідчення про місіонерів свв. Кирила й Методія, княгиня Ольга була християнкою й намовляла сина Святослава охриститися, були християни в княжій дружині, поміж гриднями боярами, існували церкви, проповідували місіонери, священики. Отже ґрунт до прийняття християнства був заранння впродовж років, підготований, інакше князь Володимир був би не рішився офіційно запровадити знечев'я християнську віру, щоб не викликати спротиву поганських жреців і не спровокувати поган до оборони кумирів. Князь Володимир не був тоталітарним диктатором, а розумним передбачливим володарем. Він відчув, що час назрів до такого важливого релігійно-церковного й політичнодержавного акту. Свідчить про те факт, що нарід масово на заклик свого володаря пішов до дніпровських вод та скинув поганських бованів-ідолів-кумирів у хвилі Дніпра. Історик Наталія Полонська-Василенко за „Повістю временних літ" подає: „Люди весело входили в воду, а священики читали молитви. І була „радість на набеси і на землим толико душ спасаємих". Серед українських племен — продовжує Полонська — не зафіксовано в джерелах фактів спротиву новій релігії, як то було на півночі — в Новгороді і в Ростові. („Історія України", том І, стор, 116). На провінції нова релігія поширювалася повільніше й проходила фазу двоєвір'я. Залишки поганської віри, збереглися в нас і досі — в вигляді „віри прадідів" — Дажбожичів і рунвістів.

З уваги на існування Христової Віри в Київській державі перед офіційним прийняттям назва Комітету повинна звучати „Комітет Ювілею уведення Християнства", або „Комітет Ювілею Хрищення України". Чому Хрищення, а не Хрещення? Адже співаємо: „Єлици во Христа христитися, во Христа облекостися" — „Хто в ім'я Христа охристився, цей зодягнувся в Христа", а не в хрест. Хрещення, це роблення знаку на чолі й на грудях відповідно складеними трьома пальцями руки. В мовознавстві не завжди рішає сухе правило, інколи діють теж логічні моменти.

За Божою допомогою в нас припинилися релігійні спори, які мали неславне минуле — часи Козаччини, Гайдамаччини, Коліївщини, боротьби православних з уніятами. Немає в нас більше таких кривавих порахунків, які діються тепер між католиками й протестантами в Ірляндії. Наш народ на низах живе мирно і співпрацює прикладно,мимо віровизнанених і обрядових різниць. Ми зазнали багато лиха від турків і татар, але тепер перші нам байдужі, а з татарами ми в згоді, кримські татари в 1917 році заявилися за Україною, а деякі наші дисиденти й правозахисники турбуються більше про татар, ніж про своїх земляків...

Чому ж отже, ми, діти однієї нації й однієї батьківщини, маємо спорити за дрібні несутні, другорядні справи в час, коли очі світу звернені на нас, а ворог нащупує слабі місця в нашому національному організмі, який не зважаючи на історичні катаклізми зберіг життьові сили й випускає свіжі проросні, що віщують йому краще майбутнє. Не допустім, щоб через нашу легкодушність ці паростки знидили саме в такий історичний момент, у якому збувається Ювілей осяяння нашого народу спасенними променями божественної Науки Христа Спасителя.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

СОФІЯ ЛІЩИНСЬКА, член УНС Відд. 486-го у Сан Францісіско, Каліф., померла 5-го січня 1988 року на 87-му році життя. Нар. 1901 року в селі Крукеничах, Зах. Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Любу з мужем Осипом, брата Йосафата Наконечного з родиною та сестру Анну Яворську з родиною. Похорон відбувся 8-го січня 1988 року на цвинтарі Санта Клара в Санта Клара, Каліф.

Микола Кісь, секр.

ОМЕЛЯН КЛОС, член УНС Відд. 422-го ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па., помер 23-го грудня 1987 року на 91-му році життя. Нар. 1896 року в Судовій Вишні, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку сина Романа з дружиною. Похорон відбувся 29-го грудня 1987 року на цвинтарі Св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

МИХАЙЛО Л. ОКОННИЙ, член УНС Відд. 486-го в Джерзі Сити, Н.Дж., помер на 59-му році життя. Нар. 1929 року в місті Нараїв, Україна. Членом УНС став 1984 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Таню та Оксану і внука Данилка. Похорон відбувся 19-го січня 1988 року на цвинтарі Санта Кляра Мішин в Санта Кляра.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Кіс, секр.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!